Stadskerk Nijmegen (OCP), 29 mei 2022, Wezenzondag
voorganger: Ton Bun, marist

[1e lezing: 1 Samuel 12,18-24] (Nieuwe Bijbelvertaling)
18 Samuel riep de HEER aan, en meteen liet de HEER het onweren en regenen, zodat het volk vervuld werd van angst voor de HEER en Samuel. 19 Ze vroegen Samuel: 'Bid voor ons, uw dienaren, tot de HEER, uw God, dat we niet hoeven te sterven. Want we hebben al zoveel verkeerd gedaan, en nu hebben we het nog erger gemaakt door om een koning te vragen.' 20 'Ook al hebt u gezondigd,' antwoordde Samuel, 'u hoeft niet bang te zijn zolang u de HEER maar trouw blijft en hem met heel uw hart toegedaan bent. 21 Dwaal niet af om achter iets aan te lopen dat niets oplevert en niet bevrijdt, omdat het niets is. 22 Ter wille van zijn grote naam zal de HEER zijn volk immers niet in de steek laten, want hij heeft zelf besloten om u tot zijn volk te maken. 23 En hetzelfde geldt voor mij: ook ik moet niet zondigen tegen de HEER en ik moet zeker niet ophouden voor u te bidden en u het goede en rechte pad te wijzen. 24 Dus: heb ontzag voor de HEER en wees hem oprecht, met hart en ziel toegewijd. U hebt immers zelf ervaren welke grootse daden hij voor u heeft verricht.

[Evangelie: Johannes 14,15-21] (Nieuwe Bijbelvertaling)
15 (Jezus sprak:) 'Als je mij liefhebt, houd je dan aan mijn geboden. 16 Dan zal ik de Vader vragen jullie een andere pleitbezorger te geven, die altijd bij je zal zijn: 17 de Geest van de waarheid. De wereld kan hem niet ontvangen, want ze ziet hem niet en kent hem niet. Jullie kennen hem wel, want hij woont in jullie en zal in jullie blijven. 18 Ik laat jullie niet als wezen achter, ik kom bij jullie terug. 19 Nog een korte tijd en de wereld zal mij niet meer zien, maar jullie zullen mij wel zien, want ik leef en ook jullie zullen leven. 20 Dan zul je begrijpen dat ik in mijn Vader ben, dat jullie in mij zijn en dat ik in jullie ben. 21 Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, heeft mij lief. Wie mij liefheeft zal de liefde van mijn Vader en mij ontvangen, en ik zal mij aan hem bekendmaken.'

[overweging:]
Dierbare medegelovigen,
Het is vandaag wezenzondag .Het staat zo mooi aangegeven op de voorkant van de liturgie: de zondag tussen Hemelvaart en Pinksteren. Het voelt als een lege zondag. Jezus heeft om zo te zeggen zijn hielen gelicht. Zijn leerlingen hebben het nakijken. Hij heeft zijn missie volbracht. Hij heeft met zijn woorden en werken Gods aangezicht onder ons vlees en bloed laten worden. Hij heeft zich verenigt met de Vader. Het is nu onze beurt.

In het evangelie geeft Jezus zijn leerlingen te verstaan dat Hij hen niet aan lot zal overlaten. Al heeft Hij ons verlaten, Hij laat ons niet alleen. Als de verrezen Heer liet hij zich zien aan Maria Magdalena, aan Thomas, aan de andere leerlingen van wie hij hield. Zijn eerste woord was altijd weer opnieuw : vrede zij u. Jezus wil niet dat wij ons als wezen voelen, dat wij nergens meer terecht zouden kunnen voor bemoediging en sterkte. Vandaag de dag zijn er veel weeskinderen, kinderen zonder ouders vaak op de vlucht op zoek naar een veilig

heenkomen, op zoek naar beschutting en opvang. Als we ons verweesd voelen dan leeft er ook een intens verlangen naar verder leven, naar groeien en naar volwassen worden, naar steun en toeverlaat.

Met zijn Hemelvaart heeft Jezus ons de opdracht gegeven zijn missie nu voort te zetten. Zijn missie als de zending van de Vader is nu onze missie geworden. Dat kan geen andere zijn dan in de wereld waarin wij leven Gods liefde vlees en bloed te laten worden. De liefde van God wordt onze liefde voor elkaar, voor onze naaste. Gods woorden en daden kunnen in ons zichtbaar aan het licht komen als ons leven bijdraagt aan het leven en groeien van onze naaste. Als gemeenschap van gelovigen zijn we geroepen in deze wereld lichaam van Christus te worden. Wij hebben dan ook geen andere weg te gaan dan de weg die Jezus ons is voorgegaan, het is de weg van waarheid en gerechtigheid met een open oor en oog voor wie leeft in de marge.

Al in het begin van zijn evangelie getuigt Johannes dat Gods Woord niet bij iedereen in goede aarde zal vallen. Velen zullen niet eens luisteren. Ze zijn vol van andere zaken, vol van wat zij belangrijker vinden en achterna lopen. Ook wij zelf die Jezus volgen zijn maar mensen met onze zwakke momenten dat we ons laten verleiden door wat zo aantrekkelijk lijkt om te hebben, om mooi voor de dag te komen, om ons zelf in het middelpunt te plaatsen.

De opdracht van Jezus om zijn missie in onze wereld voort te zetten is te groot voor ons. Zij gaat onze krachten te boven. Jezus kent zijn leerlingen maar al te goed. Hij kent ons en hij weet hoe zwak wij soms zijn. Zelfs het waken van zijn leerlingen bij zijn doodstrijd in de hof van olijven konden zijn leerlingen niet opbrengen. Zij vielen telkens weer in slaap. Het zou hoogmoedig van ons zijn te beweren dat wij in deze tijd de zending van Jezus met gemak kunnen voortzetten. Jezus kent onze zwakheid. Om ons niet aan onszelf over te laten belooft Hij een helper te zenden, een helper die je altijd te hulp kunt roepen.

Met zijn teruggaan naar de Vader laat Jezus ons een groots Godsgeschenk na, zijn Heilige Geest. Ook al is onze verrezen Heer dan niet langer onder ons tastbaar en zichtbaar aanwezig, hij belooft ons zijn H. Geest die met ons is alle dagen van ons leven. Hij zal in ons wonen.

Deze belofte van Jezus aan zijn leerlingen is ook voor ons een geweldige steun. Deze dagen voor Pinksteren zijn dan ook zeer bijzonder om meer dan anders ontvankelijk te worden voor Gods H. Geest die ons bezielt en ons in leven houdt. Het is de H. Geest die ons leidt en ons voortbeweegt als Gods levensadem in ons. Dat wij ons laten leiden door Gods H. Geest op de weg van waarachtigheid, van oprechtheid, van eerlijkheid en de weg blijven zoeken van verzoening en vrede.

Wij hebben de hulp van de H. Geest in onze dagen hard nodig om de weg van het leven te bewandelen en niet van de dood. Het was in de oude tijden al niet veel anders. Samuel bidt tot God dat het gedrag van het volk niet tot de dood voert. Samuel roept God te hulp bij zijn weerbarstig volk dat zichzelf achterna loopt en afgoden aanbidt zoals het volk dat deed door een afgodsbeeld te smeden van gouden kettingen en sieraden. Samuel bidt dat God zijn volk niet aan zichzelf zal overlaten want zonder God zal het volk vervallen in een afgodendienst. Hij doet met klem een beroep op zijn volk dat zij toch vooral trouw blijven aan God als hun heer van hemel en aarde, die alle begrip te boven gaat. Kijk toch om je heen , zegt de profeet. Heb oog voor de grote dingen die de Heer heeft gedaan. Hij heeft je bevrijd uit de zware onderdrukking in Egypte. Zie toch hoe de liefde van God jou ten deel is gevallen in de onderlinge aandacht en zorg. Prijs God gelukkig om alle goeds wat je hebt ontvangen.

De liefde van God vraagt wederkerigheid. God schenkt ons zijn liefde als wij ook elkaar lief hebben. In het evangelie van Johannes zijn de liefde tot God en de onderlinge liefde t met elkaar verweven. Gods woord onderhouden doe je door trouw te zijn aan elkaar, door elkaar recht te doen en de waarheid niet te verdoezelen. Door waarachtig en oprecht te leven, door te staan voor rechtvaardigheid, vrede en verzoening geef je de ruimte aan de werking van Gods H. Geest. Je zult dan niet overal en door iedereen met open armen ontvangen worden. De wereld waarin we leven zit er lang niet altijd op te wachten. Om trouw te kunnen blijven aan Gods Woord in deze wereld zijn wij aangewezen op Gods H. Geest. Juist in onze huidige wereld zijn we misschien meer dan ooit aangewezen op een helper van boven die in ons aanwezig blijft om de goede keuzes te maken en trouw te blijven. Meer dan anders zien wij uit naar het feest van Pinksteren opdat Gods Heilige Geest onze harten mag vervullen met de waarachtige gezindheid te leven naar Gods hart, als het lichaam van Christus in deze wereld.

Ton Bun s.m., ton.bun46@gmail.com